

изъ Лондонъ и са нареди като книгопечатаръ въ Филадельфия. *Като направи съ миссз Ридъ размѣна на най-нѣжни обѣщания* (негови собствени думи), той остави американскій континентъ, придружаванъ отъ другаря си Ральфа. Тозъ часъ подиръ пристиганъето си въ Англия, Франклинь позна че губернаторътъ Кейтъ го бѣше измамилъ. Кейтъ не му испрати препорѣчителнитѣ писма, които горѣщо предлагаше на младия момъкъ. Поради странното расположение на своя характеръ губернаторътъ правяше всѣкоги тлѣсти обѣщания. Суетното негово желанье да са сочи и да са пжчи го доведе до тамъ дѣто да стане измамникъ. — Той предлагаше безъ да има възможность да испълни, и правяше зло на тѣхъ които той харесоваше, безъ да имъ желаше повредата.

Тогазъ Франклинь на мѣсто господаръ принуди са да стане работникъ. Той застанъ въ Лондонъ 18 мѣсеци и едно подиръ друго работи у двама знаменити типографи, Палмера и Чата. Най-напредъ той постъпи като печатникъ (пресаджия), и по подиръ като словослагателъ. Като по-умѣренъ, по-трудолюбивъ и по спистовенъ отъ своитѣ другари, той постоянно имаше си парици. Макаръ да не пиеше друго освѣнъ вода, той отговаряше за тѣхъ предъ пивопродавача, у когото тѣ пияхъ често на вѣра. « Тѣзи малка заслуга, говоряше той, и почетъта като вшутощъ, вѣщъ да размивамъ съ шегитѣ си, ма държахъ нѣщо по-горѣ отъ тѣхъ. Моята точность бѣше не по малко приятна на моя господаръ, защото азъ не празнувахъ никога понедеѣльника. А пжргавината съ